

Juryrapport Vishal Kunstprijs 2022

Mid career-kunstenaars 1962-1981

De jury heeft het afgelopen jaar met veel belangstelling het werk van de leden van De Vishal, die vallen in de categorie 'mid career', bestudeerd. Zo nodig zijn er gesprekken gevoerd.

Het werk uit deze categorie kunstenaars strekt zich uit over alle denkbare disciplines: van illustratie, boekontwerp tot reis- en portretfotografie, van beeldhouwkunst, tot performance, zilvermeedkunst en het traditionele métier van schilderen.

Bij de keuze voor een prijs voor kunstenaars die in het midden van hun carrière zitten, heeft de jury gelet op een aantal factoren die wij belangrijk vinden. Ten eerste: ontwikkeling van het werk. Wat maakte een kunstenaar vroeger – en hoe heeft hij/zij zich in de loop van twintig jaar ontwikkeld? Positief beoordeelt de jury de werken die vanuit een grondgedachte blijven groeien. Ten tweede: de autonomie van een werk. De jury heeft gekeken naar kunstwerken die autarkisch zijn en niet bijvoorbeeld in de categorie toegepast vallen. Ten derde heeft de jury gekeken naar de originaliteit van een werk. Als jury willen wij graag dat een werk raadsels oproept, verrassend is, ons net op een andere manier naar de werkelijkheid leert kijken, horizonten opent die wij nog niet geëxploreerd hebben.

De categorie 'mid career' is met name in Nederland een lastig epitheton voor een professioneel kunstenaar. Er zijn tal van prijzen en open calls waar een kunstenaar van 40+ niet meer aan kan meedoen. Musea en projectruimtes stellen nog steeds weinig Nederlandse kunstenaars ten toon in deze leeftijdscategorie. De aandacht gaat vooral – en helaas – uit naar jonge ontdekkingen en internationale kunstenaars.

Daarom zijn wij er als jury trots op dat De Vishal deze prijs consequent blijft uitschrijven.

Wij danken het bestuur van De Vishal daarvoor en artistiek coördinator Renée Borgonjen voor de inhoudelijke begeleiding. De winnaar krijgt een bedrag van € 2.500,- en een solotentoonstelling, die volgens de normale regelingen van kunstenaars-honoraria wordt betaald.

Beth Namenwirth, uit de serie 101 Vishallen, 70s interieur

Omdat er maar één prijs te vergeven is, en de tentoonstelling van de Vishal Kunstprijs, anders dan die van voorgaand jaar, een solo-expositie betreft, hebben wij besloten ook twee kunstenaars te melden die naar ons inzicht een eervolle vermelding verdienen. Dat zijn:

Beth Namenwirth (1969) is een uitstekende, consequent en onvermoeibaar doorwerkende schilder. Haar werk is figuratief - begonnen in een tijd dat figuratie helemaal niet populair was -, mysterieus, intiem, en gaat soms ook over het gekke van kunstkijken.

Irene van de Mheen (1967) tekent binnen én buiten het papier. Haar werk is abstract, geometrisch. Haar ingrepen in architectonische ruimtes maken die ruimtes tot een kunstwerk.

Irene van de Mheen, Casa tomada

De Vishal Kunstprijs mid-career 2022
gaat naar [Ian de Ruiter \(1980\)](#)

Heeft een prisma kleur? Hoe werken primaire en secundaire kleuren op elkaar? Hoe werkt zwaartekracht? En hoe maak je zwaartekracht vederlicht? Ian de Ruiter is een kunstenaar die net binnen de categorie 'mid career' valt. Zijn conceptuele werk beperkt zich niet tot één materiaal. Het kan piepschuim zijn, baksteen, keramiek, gekleurd zand. Dat materiaal past hij toe in grote en grootse gebaren die vaak een hele ruimte vullen.

Zelf zegt hij dat hij geïnteresseerd is in de werking van de geofysieke fenomenologie. Vanuit de bestudering van die fenomenologie probeert De Ruiter, als een bricoleur, een vorm van magisch denken in zijn sculpturen te brengen. In *Bricks* (2021) verandert hij bijvoorbeeld loodzware bakstenen in een lichtvoetig, zwierig boodschappennet, waardoor je je als kijker realiseert: hoe zat dat nu met die wet die Newton eens onder de appelboom van zijn moeder bedacht, toen hij een appel zag vallen? Een jaar later zijn die bakstenen veranderd in een massieve winkelatalage, een vitrine aan de buitenkant van de Vishal, waar het oog, dat altijd zo gretig naar etalages en de daar uitgestalde waren trekt, fijn op stuk breekt.

De Ruiters voorliefde voor totemisme komt onder andere tot uitdrukking in de verschillende varianten in zijn werk die *Odoodem Animus* aanneemt, en ongetwijfeld nog aan gaat nemen. De structuur is die van een stalen paal, waaraan bevestigd 'tafelbladen' in verschillende grootte. De sculptuur wordt bekroond door hangende, beweeglijke slurven van houten en keramische elementen. Aan de voet van de totem ligt gekleurd zand.

De jury heeft besloten het werk van Ian de Ruiter te bekronen omdat zijn werk letterlijk en figuurlijk blijft groeien. De Ruiter experimenteert vrijelijk met materiaal, vormen en laat het concept, dat altijd aanwezig is, ook weer los als de vorm van een beeld daarom vraagt. Een gesprek met De Ruiter gaat daarom altijd ook over wat zal worden, wat zal groeien en met welk materiaal. Hoe zijn werk zich in de toekomst gaat presenteren, zal daarom – zo hoopt de jury – altijd in wording zijn, altijd een verrassing blijven.

Zijn conceptuele werk beperkt
zich niet tot één materiaal.

Ian Paul de Ruiter, *Bricks*

Najaar 2022

Jury Vishal Kunstprijs

Lucette ter Borg (voorzitter)

Gijs Frieling

Esther Jiskoot

Foto's: De Vishal

Voorzijde:

Ian Paul de Ruiter, Odoodem lateat

Binnenzijde:

Ian Paul de Ruiter, Bricks

Irene van de Mheen, Casa tomada

Beth Namenwirth, uit de serie 101 Vishallen, 70s interieur

